

ULMA 7196

GOTLAND

Dialekt- och folkminnesarkivet

Uppsala

När

Rosenqvist, L., 1934

Svar på ULMA:s frågelista M 82. Matordning
och bordsseder.

26 bl. 4:o

Fortsättning på ovanstående.

8 bl. 4:o

7196

1.

Matordning.

Förr i tiden, ja de här lagsändan
när ja var sork u väst uye u
föremän dagar, var de aldri
frägen em mair en träi mål
um dagen u de var storartät.

När far var bäi strand u sät-
tät ättar strämning da fikke
vär uye klukke ett-tän tai-
den ja mati u så till strand u
hjälpe till me i bair av (ta sträm-
ningar av gani) plukke i hape
daim u räkna mang valer
de var. Da blai de gänna int
någ ann mat än till ravastä
äi fars matpussän, um de fous
någ äigän där, da gik de ät

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
GOTL. NÄR
Fröj. M 82

Någ morgnatt blai de gänrä int
 förrän vår kom heim från strand
 u traddi da mitk strämning, da kund
 klukken blai näi u iblant täl
 mei, men da var de till lägg in
 för foster landä som di bränkäd
 sägä; där var de gänrä nägä
 yvar sän quälden förrän t. x. kald
 toskboddar; mor bränkäd kok tosk
 boddar pa quälden så di skudd
 säkkä till andra morgnän vår
 vår kom från strand. u så fidiik vår
 skyr u bröi ättar, u en sän måttäid
 da han smakäd lättar en ätt kalles
 nä förtäidän, för vår var näigdä
 u vitt int av någ annä, u nestä
 mål de blai int förrän far had
 väilä u siv nägrä täimor.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Fgl. M 82

Till klukken tän omkring så där da
 blai då antingen stäcken strämning
 eller u stumpsträmning, de var sträm-
 ning som vör had mei us haim pa
 förmiddagen, han skudd vänses u
 så skär däs han av pa mitten u så
 äi äin pranna eller gröita u så kok
 a stund mei läitä lagarsbladar
 u några kryddsyppor pa u
 så kokt pärar till läit av firksuden
 var gutt till duppä, när de var gutt-
 um mjölk de fikk vör antingen mjölk eller
 så kokad mor antingen välling eller
 gröit u så blai de till joljeit a, skaov-
 mål igän häst för fär som skudd
 till strand igän u så fikk mor lag
 mat äi prusen som fär skudd pa mäsi,
 de var fars grälsmat

Den jättad di när di fikk sätt av eller
 fikk änt gani klutku ätä, näi täiden,
 u för uss som var häimä vör fikk ta
 var som hälet, kald pärar u fikk iblast
 a bit kyt som mor had sjäikä föraän
 far gikk till strand; till hons matpussen
 bräukäd mor ha stäiken stränning
 u stäikt kyt som läggdäs ner äi en
 ask den kaldes fiskask u så en min
 dar ask som häitar smörask som
 ha läggd äi a bit smör u så en
 sluktu plig bröc de var gult rygbröc
 baksi av samman moten ryg läitä
 säurt u så bräukt ha bok några
 tunnä pankakar äi pankäpnanu;
 antingen hadin a flaskä mjölk
 eller så a byttä mei driktä äi,
 när de fons driktä vid en häldar ha de.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR

Frgl. M 82

När vintern sen kaffi kom i gagn fick
 vår kaffi fyst sextäiden u så a bit kakå
 för de mästa gråvkakå som bakdes av
 någ blandå av sikten ryg eller korn
 u en dail vättesmjöl u de smaked
 gutt sen fick vår morgmet framat åt:
 Täiden de bräukt vor kakån strämning
 mei sinaps^(slupä) u så pärar u bröi stäikt
 fängälkryt för de vor Aguttern sjö-
 fängel för i täiden u dain to vör
 me snaras som gärdäs av ryoshör
 de fick vör mangä goä fänglsänjar
 iblant till middag u iblant till grälsmat;
 middagen bräukt vör fa så där att
 klukku toll ett täiden för de mästa
 var de kokt pärar u strämning eller
 kakån saltar tosk u så någen krytbit.

4 allas

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÅR
 Frgl. M 82

En sorts millum mål klukku fjärrö
 eller fjän på ettar middagen besto av
 bröi mei smör på spiksträmning eller
 a bit spikkyt u så drickhä, längr
 tillbaka äi täiden bräutit di fa en
 kopp bränvæn u ätt styckhä bröi
 um morgnar u på ettar middagen,
 de kalläs för otändag. till grälsmat
 fikk vör någ sorts säjpsmat antingen
 kytsnäjpsä som koktes på någ fläsk-
 bain u läit gröne, så skärd di någ
 präror u så morättar äi, så roides
 de av mei mjölk u någrä köu mjöl;
 iblant blai de stäiken saltar strämning
 u så dricksäjpsä ettär någ sorts välling
 någen gang ryggnjölsgröt; gröt var
 annas vantit um ländesgräldar, u
 ärtar u fläsk till sundagsmiddag.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR

Frgl. M 82

När ja blai så gammel de var vut
 bli fjortan års ålder som ja kom äi
 Skomakar läru da var de gutt^{en} med,
 män de var intä jurt så gult till jetä
 när man seg ja en dail ställar
 källingar som liknäd man a
 gräs so än a mänskä; där hivedäs
 in a gröita i yren spräis (janspräis
 fans int da) så att väite u askä sto
 ikring alltihop u så äi mä präror
 u så några kast strämning där
 uppa ai så fikk de sta u sjavdä
 ihop till präror blai koktā u da
 fikk strämⁿⁱngen var ~~hoss~~ lains en
 viddä så tos dä av alltihop u så
 haldäs suden^u av u så fikk gröitu^u
 sta i jämt spräisän mei ätt lute ja
 u så a gammel Taäijä där yvar,

**) sprudet*

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Så då skudd bald si varmt mens
 de stäkttes kytt, (fläsk), u så skudd di
 kok prärduppä, de var pankakyrann ^{*potatissis}
 mä fläskfäta äi u så vatten däröi;
 da sag ja a källing pra ett ställa iställa
 att andra nyttid visp när di skudd
 sajd av daggren mä några kousu
 mjöl dat had ha ingän visp äntän
 to a stor flat pinnä som lag pa
 gotvä to strax ä jämtä en läiten
 hög som ännu räiked av sön
 ett av boni stäig upp, de stikku
 to ha u vispräd prärduppän mä;
 de gav äretligen matlust, de
 blai pra danä hållä iställa, daggren
 han var så xinu u säger sätt
 när man to a skaid full da

4) eg. sena

Hängel en tan^h ätter som aldri
 brast äntän de var till ta u gi
 si iväg änt genom duri mei
 skaidi i handi änt ja garden
 u ja slay mei dän tanen um
 huggpraktän u så jagä in igän
 när jag da kam in duffän
 var äi skaidi men tanen had int
 brista män da brast tulmodä
 u så fram mä skärbrädä u
 så ja mei en skomatrar knäin
 men da smalt tanen sa ja
 tyklar att ja ännu kan här
 skottä fortän de jäir snart föntä
 ä sen men märkar ätter tanen
 av pär duffän söins ännu i
 dag i takä väi brajara i lan,
 de var där de hända.

Dei jær æmmu en bit som ja far ta
 u skriv av, dei handlar u um a
 bondkælling ha var int lostu ha int²
 men ha var så fastit snål, så ha
 had rynkar bring munnær sog-
 ænt som a rynkeband; snålhæiti
 var så stor sattu ha nændøs int u
 talæ for dei to for mikæ tæid
 vør var træi i fylgæ mæster
 u så en till han had vart æ læm
 a par år når ja gytæ^{ntæ} u så var dei ja;
 vør fikk skilt av så där fram at
 middagen så dei var int sakat att
 når fikk någ middag ja dei
 andæ stættæ som vør skudd till,
 da sågd ha: ja far ta u lag fram
 læit mat till stomakrar for eis

✓ började

^k
 Kummor kanske för sauet saint
 till middag u da lagd^{de} fram någ fisk
 u bröi u a tait bit smör u så hadd
 ha slakt en fläskbit, den had ha
 lägt pa mästans taldik u så sägd
 ha i vassa go u jeit en bit; som
 ha de had sägt så stötar jämä
 si till borä förä mästan u så
 sätt si pa sin plass u så nappas
 han kyttbiten av mästans talbitken
 u ^{lä} stupten han i munen u sägd sägd
 unen u så lägden han tillbaka igen;
 mästar han var som di kollar kaite-
 magä⁴ så han kund int jeiten, men
 han säglä att han hadd int jeiten
 läskväl när int vör som sorkar
 var fisk näg da kund han u var för
 äntän; nest gang fikke vör mei kytt.

2/kräsmagä

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

12.

För den som var fattig u hadde kaitä förr
i städen da var de mangä gangar swärt
att lag ihop till någon måltid ättän
da var de till ta en bit av var som
fanns; iblant umotär swär Taidar u
nöjdär, som män mormor bräu
käd tal um, da lagäd di ihop någ
daig av någ mjöl, ryg u källn u
malen bork u färar u så bakäd
di, wa di kalläd hastar-kakä de
bakit di fra hastar eller rist iblant sudd
di ihop de som bullar u grävd mer
daim i byräm (de var hait askä u
glöidlar) u så byll fra daim u lätt
daim ligg tills di blai ginsamsug-
na, de blai alltut en sorts bröi av,
när di da had fisk da stäikt di

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR

Frgl. M 82

13.

Främning som di to upp daim öer
 kärä, de kall di för säväl; dän Tai=
 dän var de ont äm firk mei, så de
 var till sprar pa firkläkän mei
 för de firk mei kalläs för säväl till
 bröä på ^{så} träs att di to a bröi -
 skäivå u deyt ner äi firkläken
 u så läg däs ha antingen pa risten
 ällar pa någ glöider äi spräsän i
 när di int kökt pärar da bränd
 di stait daim i kyrän; när da
 källingar plukt daim antingen
 äi firklä ällar äi källu u ruskäd
 så pasar ⁺ sto un daim, da bränd
 di jet daim mei skalar mei; un
 di da to hadd någ mjölk till duppä
 da bränd di bränt pärn mittitän

*) Kijden
 *) Trasorna

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÅR
 Fgl. M 82

14.

u så duffina äi Tald²l²eken som var myllk
 pa, de kallad di för tott präror, knäiv
 u gaffäl fans intä; kalas bräukt ha
 en fällknäiv i lummu den bräukt di
 mythä när di fikk mat u sen äkten äi
 lummu äigän; sumbli had knäiv som
 smidär had smäid ätet av någän
 g-am mel fäl eller någ jänstykkä, den
 bräukt di sägg äi borlädu; fyst torhäd
 di av knäivän pa byxlara, iblant
 fikk vör säi dain gära de som mei
 skaidi, di bära slikt av na u torst
 na pa armen ätt tag u sö äi bor-
 lädu mei na, dei var int någ
 kontolantur den täiden män
 folkli livd tis di döda da mei;
 under dit mekk blai di starkä u gällä.

UJMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

15. Maten jör bäi us um suudagar har allt
 tut vort ärtar u fläsk till middag; dei
 var körte middag, för dei äts när
 folk kom från körken, u så till kvälls-
 mat väckt dei bläi uyrkakt mjölk
 eller drickä u så lögdes gröten som
 var yvar (sän laudäsgröden) äi gröten
 u sän häpöd eller häld di uyrin äi
 ät spurt stämpat som stäldäs mitt pa
 borä, u så var dä till u säup så
 mikä män orkäd, dei dei sam var
 dä mä ärtar, allihop slaved äi
 sandä fat; var dei så mangä att di
 int kund na, så var dei till sätt
 flair fat pa borä, häst när di
 hadel langbor så som när di had
 stait kalar, da var dei gröt till middag

slätterkenes

u ärtar u fläsk till aftmat; um morgnen
 var dei fisk u bröd u smör u så pankar-
 kå någ lindbär bröket deis arä, säur
 som äitar; bondkättingar var smötä pa
 sokkar ~~ett~~^u säisrap, män ältunne
 ha fräsäd ha; dei händ i blött att
 kalar drakek sä di gik k pa händä,
 ja di hand smubblä pa ätt häistrad,
 män sä had bränväus kaggän någ
 skuld mei; När dei kom frännäs
 da kom böstä bitar fram av had
 lambkyt u kow u ust, um de faur,
 öl u bränväu u katten voit alt,
 män sänt fikk int tjänrar u
 häimfolk någ av; mang gangar
 sä gutt som svältät di bärä di kund
 fa had kalas för någän som kund
 äbak si u säi docketu änt.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR
Frgl. M 82

17. Dei var alttut vantit när vör had sätt
 oss till bordlä så to vör händer ihop
 u läst tyrt a barsböin, män var dei
 någ ban di fikk läs haugt, u för i
 tändän fikk di stå u jeitä till di var
 stor u gamblä; pa ein dail ställar var di
 så stor u gamblä att di sold hadd gat
 u läst för prästän, fämtän sästän ör
 gamblä, sän fikk di lug u sit böi ^{vara} ~~läsa~~;
 var u ein had för dä mästä sin ploss
 böi böä, bondän fyst äi haugsötä, mor
 själv bräukt för de mästä sätt si var
 böi spräisän mei en taddök äi knäis
 ar u pluk till si någ ör gröitän. Pa sun
 man fikk di väil middag; dei bräukt
 int var stor stund; när di var böi strand
 fikk di väilä mäns gari tarktä.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NAR
 Fgl. M 82

18.

Tjänare u laigfolk fikk sit bäi boia,
 spanmålsfolk fikk för dei mästa mater
 in till si, di bräckt ha någon kammara
 för si självä; häi haugtädelar som jaul
 u så, da bräckt di ~~fa~~ kum in u fa var
 mei bäi bordä, dei var där ^{som} sam di var
 välsedä, män för dei mästa orkt di
 int säi dei gamblä, di halt daim som
 a bördä, di gläimt u tänk så langt
 att di självä kund bläi gamblä u
 blai di dei, sä fikk di för dei mäst i-
 gän som di had gitt ätt, rättväise
 tar ätt sin reit iblant; kom någon
 in (någ främ vä) mäns di sat u ätt så
 kund dei händä att di blai bjandnä
 till böfols u jeit a bit, häkt em di
 var langväg ifran u di fränd till dum
 u var bekanta.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR

Frgl. M 82

19.

Pa en dail ställer var dei vanligt att
 häftvärkrar fikk jeitå för si självi
 bäi särskit bor, di skudd ha läita bättas
 mat, de var bäi så kallad härbönder,
 da sat altut hävön självar bäi dei
 borå i varolästänu u tjänrar u arbets-
 folkä äi kökä; ja skudd söit u
 tjäv sin surmar ja ätt sänt ställa,
 bonden han var fanjunkrä; där var
 mitz arbetä man dälit matbor,
 salt sild eller saltar strämning u
 räver mjötte gammelt rygghöi dei
 var dei mäta; när di kokad ärtar
 ja någ avgnagna kyttain u ärtar
 di kund räknäs som var äi; ein ar-
 betskal som gikk där för dagpränning
 sat ein quäld u ät; när de mästän

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÅR

Fgl. M 82

Hadd skilt av så sägd han: va jær
 iss för sänpå, har er kokt ärtor da,
 ja fiket jurt nå ain ärtå u ta mi
 tånsån så jær där ain till' jêlv sänpå
 ha sag mair änt som kärvattån ain
 som ärtsänpå. när vör var äntä äi
 akkar u arbetåd så bræukt vör
 ja ståndog mei iss, vassån skävå
 grävkokå mei låitå smör u någ
 säurt öl som mästån var omöiglit
 till drikkå; di hadd bättar mån
 dei fikk vör int någ av förrån
 dei blai så säurt sått dei var mästån
 omöiglit till drikkå förråtån da
 vattån äi; ja to för säkarhåit skudol
 u gav mi av när halv samman had
 gat, mik arbetå u låitå u låit mei mat
 da var ja int vana.

21.

När de var i väg till böin mei a lass strämma
 ming, da bränkt vor ha en pussä mei
 mat äi, dei var fisk u byt u smör u bröi,
 ein bit kaka ällar frankaka; pussän vor
 av någ gräft hain värt lät u matän
 läg-dräs äi arkar som puttsäs mei äi
 pussän; någ till drikka dei fans ställar
 langs vägen som vor fikke kaupö
 kaffi, öl u bränväin mei, män någ
 drikkekyttä ällar drikkeskagg dei vor
 otut mei för dei var flair som
 vidd ha bud ättar bränväin, dei
 var när di stäntäd brännä äi hai
 mä, da skudd di ha bud till böin u
 där täiden var dei härdut till fa
 bud mei fisk skjussän häkt un sum-
 man, na vintan var dei int så tait. (ofta).

JLMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÅR
 Frgl. M 82

*åstul. på väg

22.

När di int kadd matqurä mäni stei,^x
 da bräukt di ha matskut, matän
 swajptäs in äi ett pappein u lögdas
 in som prakheit u så puttäs äi troi-
 lumma; när di käird äi skogän um
 vintan da bräukt di bära ha äitt rait
 matskut; di bräukt ~~di~~ säga när di kom
 häim: dei var bra till ha läitä äi
 lumma, vörz blai reit sugnä, vörz
 kadd ärnä gi us av för äntän, män
 da kadd magän blitt galän, dei kännar
 ja dei, sägd bandän u drängän in-
 stämmäd u sägdä: nå skall vörz u
 jert a raiidut skrovmät; ja ja, sägd
 bandän, lögq nå in för fostartandä,
 för vörz har hävä u äslä^x som fö,
 för vörz har hävrt kull föira

*slvat

23.

gangar; dei jäs iant undartit sär
 bondmor för dei jäs blasus[†] i dag
 u blasus jäs ingän skog-dag. När någon
 skudd ha brännvæn mässe änt äi
 skogän ällar pa någje färd, da bränkt
 di ha ain flat flarkä, tumflarkä,
 som di stujt i inlummu[†], dei skalld vör
 för ein lundyst, dei bränkt var ätt
^{pe}quartär pränvæn äi; vägsup haitar
 dein. Um dei var mikä mat pa borä
 så sägghäs dei at borä var quartärä,
 mei mat, var dä däimot lätä mat
 pa; dei säir snält änt, dei säir magart
 änt pa borä, däit matbor; i min
 bandom var dei mangä som hadd a
 stor stain skäivä som lag pa en
 träi stomel mei bain undar,

†) Blasius

†) inmerfickan

24.

Dei borskäiven var så stor så att där fick
 råum toll mänskar, fäira fra var lang-
 säida u tån bår var ändä; da var
 dei mänt tintaldrikkar, som väl var,
 fär di haldäd till kast mä när källin-
 gar fick brättem för kalar kom in
 u matän var int fra borättä, da gynt
 bondän brummä u källingar ännu män,
 u så var dä till släng änt taldrickar
 mä ein himmlandä fart, u da var
 dä int gett till vor taldrick ska ja sögä;
 när di gynt jeitä sag dei änt som ein
 dail aldri had seit mat förr da bränt
 någon sägä iblant: dän släbbar matän
 dä jær int gett för någon; gvar sarter
 någon hättar dei u, dä var ein dräng
 som svoräd: min magen jær av flät,

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR
Frgl. M 82

för jag jair gärdar äi a smida, dei
 har mor sagt, u ha skudd väl vitä,
 för ha var mei dän gangän. När
 någon jeitäd si så bänker så di bänä
 gikr u käftä⁺ u rärsäd, dä var mästan^{*)} *nickande*
 oskövltit ällär skamblit, män um dä
 kom någu ritu ~~salva~~ ällär sa-
 lut fran dansa säide av krunpän
 da bränkt di sägä: jäsä dän präier
 matmor ma häira, när någon
 kom in pa ätt ställä som di sat, u
 jeitäd så bränkt di sägä "goo dag
 u smakli mättäid" äll "goo dag u
 välsign mat", da bränkt bondän
 svarä: "stapkäls dän som int ha fat",
 u så var dä till u sägä: sätt di häit
 u jeit a bit mä ifall dän är sugän

Hörök

26. Förr när dä var mair guttum gäisk^x
 da var folkri rukik Laitä bylekna
 för äin dail gamblä krällingar u
 gubbar mei försäntän i förr att di
 int skudd fa otäur mei kräki,
 så gav di sän som di mistänktä all-
 tut a bit mat, um di kom bäi mättäida,
 så fikte di mat så mik di orhöid jettä,
 annas fikte ^{di} någ som di kund sag
 självä, som mjöl u kyt fikte u päror
 mei iblant, a stykkä av a kakä ällär
 bröi, iblant ein tär mjölk; dä var
 int gutt till sägä nai ifall di bad
 um någä; dan täidän var da guttum
 sännä som gikte u bad um mat
 förr dei var ingän komun som
 sag ättar dain som int bad någä.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR
Fgl. M 82

Matordning

När ja var sock u gick äi skola
 da var nubbk så att när vör kom
 upp om morgnar da fikk vör
 antingen nykokt vatten mei sock
 kar u gräddlä äi, u så a bit kakä,
 dei vor ^{morgnit} ~~morgnit~~
 om de int fars kaffi män fars
 de kaffi da fikk vör dei. i mitt
 hain bräukt vör fa de så där
 blukku fem för mor var täilit
 uppä u de var ja mei för ja skudd
 läs ja läxu, säin var dei morgnat
 blukku sjau ällar ättar som
 kalar skudd änt u arbetä,
 "blukku-täi" de blai vantit när
 kaffi kom i fartän atminstän för
 kvindefortri som var hainä

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

* kaffe
kl. 10 fm.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
GOTL. NÄR
Frgl. M 82

När kalldar var bái bráimá så fikk
 di mei, ibant fikk di a skáivá
 brói mei smór þá u nágán spik-
 strámming de kalldás för mál-
 mál; när di fikk klukkenu tái
 da fikk di int nág middag för
 án klukkenu átt hall tál, så var
 de stóndag at fám taid^{nu}, stáudagán
 besto av áuntingán kaffi allar drikká
 brói u smór, kakka var int så von-
 lit, de gamblá vidd hált ha brói
 u drikká u så a bit spikkýtt
 torrt lambkýtt var de gutt um förr,
 de mytt di svípa för sánn mál-
 mál; a kálling kom inn þá átt
 stálla som di átt allar fikk kluk-
 ku tái så sögd ha goddag válsigná
 jetá,

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Landsmålsarkivet: Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

& gassá eir & jéitar mál milliðum eia
 deir far vor int rad till de intá;
 ja vor blái sugná ságed bondán
 kunn a sátt de intá en bit meir
 ja takk men deir bláir val en
 fáular vaná máit ha, da ságed
 bondán jar deir en fáular van till
 jéitá da jar de en fáular van
 till arbeit^{te} u da. De gamblá de
 tatt um sugel de var nág till bróia
 di shudd ha sugel till bróia de
 var aurtíngen smör, kyt allar
 fisk de bróitar satta aller sugel.
 Dár nágan hadd vort bokta nágan
 stans u kom haim sa kund nágan
 frága, fikk dár int nága, þai
 aldri a gudslaná int sa mik som
 a krántá bróir en gang.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Landsmälsarkivet Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

När någon skedd ~~frammat~~ ~~mätt~~
 stei någon stans u ha mat mätt
 da snajptas maten in i a papper
 eller lägelas maten i en pussa
 matpussä eller matskut, för trätt
 är säv da ggent de nytt mataskar
 u någon häit u dait hadel a väskä
 som hängd i a reima yvar axli,
 nå jäer de ryggsäckar, mör langt
 tillbakkas i tändan var de nekken
 sorts matask män dän kom bort,
 i långt tändan nytteli pussar häim-
 värdä u häim söidä. Förän träis
 taldrikkar u träiskälar kom till
 da stäldas gröitu sä att folk i fik
 råum i kring u sä tas maten ör i
 gröitu, sä hald di ä händi eller

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934

GOTL. NÄR
Frgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

X

l
 Hagdas² ^{maten} fra en bredt apyr var de någ
 säup mat da säupt di läck ör gröita.
 (me träi skaidar)
 Der var inkk int mik me borshöi-
~~ter~~ nor dan Taidan hällar, dei
 var en sork som Prätim frägda
 fra läsmäitä um hann kund
 läsa; nai, sägd sorkän; kanst där
 int någu böin? nai; har int
 mor lert di någu borshöin
 som er läsar när er kummar till
 borä u skall ha mat? nai vor
 har ingät bor, säa, vae jetar
 er da? frägde Prästaa; ör gröita,
 sägd sorkän; har int mor lert er
 någu böin förrän er gynnur
 sjeta. Ha bränkar sägaktar att
 er int sotar er ed rakkarungar

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

& Så när de tott pärar de var duffa
 pa Taldrikkän pärar var kokta
 me skalar pa de går vör ämm
 iblant, da tar vör pärar millum
 fingrar u brautar na i tån u
 så kränar vör öre involdi ör
 pärar hälst när pärar jäst ²stakta
 de kalläs för tott pärar. Pa tal um
 mat så prat ja mei a gammell
 frökan härsudagän ha jär
 fyllda mittipärar ärpa var sommarstä
 i ungdä dagar så var pa ja itt
 bondställa u där haddi målara
 me så frågd bondmor målar:
 tycker mästare um blodrankakä?
 ja, ja, jöitar var som hälst, män
 till all olyckä så fikk målar

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

Sai när källingⁱ bakat pannkakor,
 da had ha en gåsstump som ha
 smörid^r pannbutnen för int smaiten
 skudd fastna, mittum var gang
 ha smörid^r pannbutten så putt ha
 gåsstumpån mittum läppar
 (annas var dei vordit mei smörid)
 när måtan fiske sai länas de gick
 till da arkit han int någ pannkakor
 Ein länsmann skudd jeit^a middag
 på ett bondställe så had källingⁱ
 tau askar på a hylla en var
 konn u da in andra var någ sorts
 torrar fisk som ha skudd sätt fram
 till länsmann da to ha galä u sätt
 fram hävna i ställe ja der blai
 till ^{någ} någ u bakka u så vöit um

UIMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÄR
 Frgl. M 82

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÄR, GOTL.

Star da dei var aynarstöká da
 fragd kállingi lánas jær deiseir
 har knáivar kalas, ja vór har vór
 mán kumsaræn da sagd kállingi
 mai han hadel ingán knáiv,
 da to ha handi upp undar lufta
 u sa to ha nær en slyddar knáiv
 vassá goo kumsaræn sa han
 fikk mytt slyddar knáivar.

ja ná for ja bláuta me
 matardringar u sáudar ja
 ivág for hára sem dei
 stáugar. jeg skreivd attar
 pappren jeg trod att dei vor
 gláimt mán ai de sama fikk ja de.

Landsmålsarkivet Uppsala. 7196
 L. Rosenqvist 1934. NÅR, GOTL.

ULMA 7196. L. Rosenqvist. 1934
 GOTL. NÅR
 Frgl. M 82